

Motion till riksdagen

1987/88:Jo265

av Gunnel Jonäng (c)

om en utredning om utboägandet

Landsbygden skall leva. Hela Sverige skall leva

Det räcker inte med vackra ord och med slogans. Det måste tagas krafttag på många områden för att förverkliga en landsbygdsutveckling.

Antalet aktiva jordbrukare minskar – de som bor kvar på landet och brukar jord och skog blir färre. Däremot ökar utboägandet.

Detta innebär en negativ utveckling för bygden. Utboägarna bidrar inte till att upprätthålla service i bygden. Med den utformning skattelagstiftningen har motverkar den att jordbruksfastigheter bjuds ut på öppna marknaden.

Man kan i och för sig förstå utboägare som har sina rötter i en bygd och vill bevara en ärvd fastighet som en förankring.

Men det finns också utboägare som främst ser till en förmånlig förmögenhetstaxering.

LRF behandlar frågan i sitt landsbygdspolitiska program från 1985: "Problemen med utbo- och flerägandet måste få en snar lösning. Skatter och avgifter bör vara så utformade att det stimulerar boende och brukande samt generationsskifte."

Kapitalet bör inte styra ägandet. Strukturförbättringar och omarrangeringar behövs ständigt. Det måste ges förutsättningar för det.

Även om vi ännu inte ser effekterna av den nya jordförvärvslagen bör dock en utredning om utboägandet komma till stånd.

Hemställan

Med hänvisning till ovanstående hemställs

att riksdagen hos regeringen begär en utredning om utboägandet.

Stockholm den 26 januari 1988

Gunnel Jonäng (c)